

Regeringen til trods alt at finde, at et indenlandsk Moratorium dog var paakrævet. Vi støtter os yderligere til en Udtalelse fra en Organisation, der paa dette Omraade dog maa have nogen Indsig, nemlig Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg, en Organisation, der omfatter 80 Handelsforeninger i Provinserne, hvis Medlemmer altsaa er Provinskøbmand, der mere end de fleste andre har Lejlighed til at føle det almindelige Næringsliv og Befolkningen i Almindelighed paa Pulsen. Hvad siger da Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg? Jo, det er i den Grad stemt imod ikke blot et almindeligt indenlandsk Moratorium, men imod det foreliggende Lovforslag, at det ufortøvet, da det havde faaet Forslaget i Hænde, telegraferede til Folketingsudvalget for at gøre os bekendt med, at man finder Lovforslaget ganske upraktisk og mener, at det er en lammende Foranstaltning.

Jeg haaber, at det høje Ting under disse Omstændigheder i nogen Grad vil kunne forstaa, at Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til det foreliggende Lovforslag om et indenlandsk begrænset Moratorium. Forholdet er da for Mindretallets Vedkommende dette, at vi, støttede paa Regeringens egne Oplysninger og paa nogle af de Organer, der bedst kan føle Næringslivet paa Pulsen, mener, at et indenlandsk Moratorium ud over det af os foreslaaede Minimum nu er upaakrævet og skadeligt, og vi kan ikke anbefale at stemme for Lovforslaget, hvis det foreslaaede indenlandske Moratorium indbefattes i dette. Dermed skal ikke være sagt, at vi ikke senere og under andre — maaske alvorligere — Forhold kan stemme for et indenlandsk begrænset eller ubegrænset Moratorium. Vor Stilling vil ganske afhænge af, om Forholdene til den Tid maatte gøre en saadan Lovgivningsforanstaltning paakrævet.

Jeg vender mig herefter til de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Om disse skal jeg sige, at da vi ikke kan stemme for den Del af Lovforslaget, der drejer sig om et indenlandsk Moratorium, har vi ikke ønsket at være Medforlagsstillere til Ændringsforslagene, der vedrører et saadant. Vi paaskønner imidlertid, at Flertallet har stillet Ændringsforslag, og at den højtærede Minister vil modtage disse paa en Række Punkter, hvor vi har gjort opmærksom paa Ønskeligheden af Ændringer. Jeg skal for ikke at blive misforstaaet pege paa ganske enkelte af de Punkter, hvor vi har ønsket Ændringer. Vi anerkender, at vi først i Udvalget har bedt om,

at der maatte blive tilforordnet Meddomsmænd i de Sager, det her drejer sig om, idet vi har ment, at en stor Del af Underdommerne i Landet nødvendigvis ikke kan eje Forudsætninger for at se til Bunds i de rene Næringsforhold, om hvilke der før Afsigelsen eller ved Afsigelsen af de Kendelser, man venter af Dommeren, maa kræves indgaaende Kendskab, og at det derfor vil være ønskeligt, at der paa lignende Maade, som Tilfældet er ogsaa ude i Provinserne i Underretterne, naar Talen er om Sø- og Handelsretssager, tilkaldes særlige sagkyndige, hvormed vi tænker paa Personer, der dels har Evne til at sætte sig ind i Næringsforhold, dels saa vidt muligt er kendte med den lokale Befolknings Formuesforhold. Mindretallet — jeg maa maaske hellere sige jeg personlig og nogle af mine Kolleger — er ikke fuldt tilfreds med det foreliggende Ændringsforslag, særlig ikke med de Former, hvorunder Udmeldelsen af Meddomsmænd skal finde Sted. Vi tror, at alle Parter er bedst tjente med, at der ikke bliver givet Amtmændene Direktiver med Hensyn til, hvor i Jurisdiktionen Meddommere skal være bosiddende. Udvalget af Personer vilde blive rigere, og Amtmanden vilde bedre kunne udmelde de allerbedst egnede Mænd, hvis der ikke fandtes saadanne Direktiver. Jeg skal tillige henholde mig til en Bemærkning af den ærede Ordfører, der paaviste, hvor vanskeligt det ofte kunde være med den Hast, der her kan være Tale om, at faa tilkaldt Meddomsmænd. Jeg tror, at det ogsaa af Hensyn til, at Meddomsmændene af den Grund helst skal bo nær Retsstedet, vil være heldigt, om Amtmændene bliver stillet friere, end Tilfældet vil være, hvis Flertallets Ændringsforslag under Nr. 8 vedtages.

Det Mindretal, jeg tilhører, har endvidere ment, at det var i høj Grad ønskeligt, at de Kendelser, hvorom der her er Tale, kan falde saa hurtigt som muligt. I det forelagte Lovforslag var der kun sagt, at de skulde falde snarest. Vi har derfor bedt om, at der maatte blive truffet Bestemmelser, der kunde foranledige, at Afsigelsen blev særlig paaskyndet. Vi er derfor tilfredse med, at der er stillet et Ændringsforslag, der sigter hertil, idet det foreslaas, at Kendelsen saa vidt muligt skal falde allerede i det første Retsmøde.

Endelig har vi saa energisk, som det overhovedet var os muligt, peget paa det uheldige i, at det foreliggende Lovforslag helt og holdent lægger Retten paa Debtors Side. En logisk Følge af Lovforslagets